

Лично стадо.

116.

Бавничко

Мо-ма Стой- не кръч-ма- джий- ко,
ка- то сто- ишъ на два дру- ма

— „Мома Стойне кръчмаджийко,
Като стойшъ на два друма, (2)
На два друма на раздрума,
Не видѣ ли тукъ да мине,
Тукъ да мине майто стадо?“

— „Ой юначе непознати,
Тука вървята много стада,
Твойто стадо не познавамъ.“

— „Мари Стойне кръчмаджийко,
Майто стадо твърде лично,

Твърде лично и прилично:
Напреде му старъ кехая,
Подиръ него вакълъ овенъ,
Вакълъ овенъ съ вити рога,

Рогове му позлатени,
На рогове две ябълки,
На шия му меденъ звънецъ.“

А Стойна му отговаря:

— „Бре юначе, младъ юначе,
Заминаха вчера зарань,
Вино пиха въресия,
Пушки залогъ сставиха,
Като минешъ да ги платишъ.“